

Fullendt spagatøvelse

Jan Kokkin ser i Nina Malteruds utstilling hvordan hennes arbeider kan oppfattes både som tradisjonelt kunsthåndverk og brukskunst og som non-figurative malerier.

Malterud er en kunsthåndverker som i utgangspunktet lager brukskunst. Men ved siden av sin produksjon av kjente og kjære kopper, boller og krukker har hun eksperimentert med fat der dekoren nærmer seg et uttrykk vi forbinder med malerkunsten. De første arbeidene hennes med abstrakte motiver er fra begynnelsen av 1990-tallet. Den gang var motivene tuftet på formalisme, gjennom bruk av symboler og geometriske former. Overflaten var mattere og kantene høyere enn i de nye arbeidene, slik at de lå nærmere tradisjonelle fat.

Abstrakt ekspresjonisme

Serien av fat i brent leire plassert på lange bord i utstillingssalen knytter dem til en tradisjonell bruksform, men oppstillingen kunne likevel ikke hindre de assosiasjonene fatene gir til bilder. Dette understrekes av både fatenes form og deres dekor. Formene varierer fra rektangler til ovaler og sirkelformer. Alle formene har en kant, slik bilder ofte også har en ramme. De fleste av Malteruds rektangel-former har striper i forskjellige farger «malt» på med en relativt røff og ujevn strek i form av begitninger. Under brenningen oppstår tidvis tilfeldige virkninger med lusterfargene, som hun bruker, som flyter i hverandre. Slik oppnår Malterud, særlig i de ovale formene, en atmosfærisk virkning som kan minne om malerier av Jules Olitski eller Mark Rothko. Som hos de amerikanske abstrakte ekspresjonistene gir de en antydning av noe mystisk

og stemningsbærende. Stripebildene påminner om enda en amerikaner, *stripemaleren* Kenneth Noland.

Også i likhet med mange av de abstrakte ekspresjonistene jobber Malterud i serier. I en uendelighet kan hun variere strek og farger. Bildene, som hun selv kaller dem, går i dialog med hverandre og opprettholder hverandre. Det ene kan ikke tenkes uten i samklang med det andre. Formen vil alltid gi mer mening sett sammen med andre.

Dobbelfunksjon

Ettersom Malterud så konsekvent tviholder på den klassiske formen og bruksnyttens av sine arbeider, oppstår det et interessant spørsmål hvis vi et kort øyeblikk ser bort fra denne nytteverdien. Hvordan vil hennes arbeider bli oppfattet hvis vi i stedet henger dem på veggen som bilder? Vil de da i det hele tatt skille seg fra en abstrakt malers arbeider? Bortsett fra når det gjelder materialet og teknikken? Jo, det vil likevel alltid være en forskjell i den doble funksjonen. For vi kan nemlig benytte hennes fat både som bilder på en vegg og som fruktfat eller (litt store) middagstallerkener. Malteruds fat stiller oss i realiteten overfor et kunsthåndverk som klarer å gå helt ned i spagaten utrolig nok uten å forskreve seg.

I serien som hun viste på Kunstnerforbundet har Malterud opplagt funnet en fruktbar vei å gå videre. Hun bør etter min mening konsentrere seg om å utvikle billed-fatene. Men det er et utfordrende felt der også andre keramikere opererer, som for eksempel Marit Tingleff. Så Malterud er nødt til å holde fast ved sin stil der hun bygger på den maleriske teknikk som disse seriene i Kunstnerforbundet viser at hun fullt ut behersker.

JAN KOKKIN

[Nina Malterud](#)

[Kunstnerforbundet](#)

6. september–30. september

www.kunstnerforbundet.no

